

خروش مردم فرانسه در مقابل تعرض دولت!

از هفته گذشته، اعتصابات و اعتراضات گسترده خیابانی در اعتراض به طرح "اصلاح بازنشستگی"، در سراسر فرانسه جریان یافته است. در اعتراض به این طرح که از طرف دولت فرانسه ارائه شده و بر اساس آن سن بازنشستگی از ۶۰ به ۶۲ سال افزایش می یابد، هزاران تن از کارگران و کارمندان و محصلین این کشور در شهرهای مختلف دست به اعتصاب و اعتراض زده و خیابان های فرانسه را به صحنه مبارزه طبقاتی بر علیه سرمایه داران و دولت آنها تبدیل نموده اند. تظاهرکنندگان با فریاد "این اصلاحات بازنشستگی را نمی خواهیم" اعتراض و خشم خود را از تلاشهای دولت سارکوزی برای سرشکن کردن بار بحرانهای نظام حاکم بر دوش مردم را ابراز می کنند.

اصلاح قانون بازنشستگی تنها یکی از برنامه های ریاضت کشانه ای است که بورژوازی فرانسه جهت برون رفت از بحرانی که کل اقتصاد فرانسه در آن غوطه ور است، در پیش گرفته است. در واقع، همه موضوع برسر آن است که دولت سرمایه داری حاکم در تلاش است تا اجازه ندهد که این بحران خدشه ای به منافع سرمایه داران وارد سازد. اتفاقاً، چنین واقعیتی و ماهیت سیاست های ضد مردمی طبقه سرمایه دار امروز دیگر برای مردم روشن شده است. بیهوده نیست که در جریان همین اعتراضات یکی از دانشجویان به خبرنگاران گفت چرا ما باید "خسارت شرکت های چند ملیتی را بپردازیم".

اتحادیه های کارگری فرانسه ضمن مخالفت با سیاست ریاضت کشانه دولت و اعلام اعتصاب بر علیه آن اعلام کرده اند که دولت به جای "ریاضت" باید "اولویت" را به "اشتغال و رشد" بدهد. در تقابل با این نظر روشن اتحادیه های کارگری موجود، دولت فرانسه مدعی است که صندوق بازنشستگی سالانه با ۲۲ میلیارد یورو کسری بودجه روبروست و بالا بردن سن بازنشستگی تا ۶۲ و در سالهای بعد تا ۶۷ سال، تنها راه مقابله با این کسری بودجه می باشد. دولت جهت نشان دادن قاطعیت خود در اجرای این طرح از زبان سارکوزی رئیس جمهور فرانسه اعلام نمود که: "اگر نظام بازنشستگی را متوازن نکنم رئیس جمهور نیستم!" او همچنین با مشاهده ابعاد خشم و نفرت مردم به پا خاسته فرانسه بر علیه دولت و برنامه های ریاضت کشی به تهدید پرداخته و عنوان کرده که "بخشی از جامعه فرانسه" (بخوان سرمایه داران زالو صفت و حامیانشان) خواهان "به زانو درآوردن" اعتصاب کنندگان هستند!

طرح "اصلاح بازنشستگی" که در مجلس تصویب شده قرار است چهارشنبه آینده در مجلس سنا بررسی و در باره اش تصمیم گرفته شود. اما تصویب مجدد این طرح تنها با نقض آشکار دموکراسی در این کشور میتواند انجام شود، چرا که باتوجه به ابعاد اعتصابات و اعتراضات انجام شده، خود خبرگزاریهای فرانسه اعلام کرده اند که بیش از ۷۱ درصد مردم این کشور مخالف این طرح می باشند.

شدت و جدیت مخالفت توده ای با طرح مذکور را می توان در گزارشات مربوط به مبارزات مردم مبارز فرانسه به خوبی متوجه شد. در نتیجه اعتصابات گسترده، شبکه های خدمات عمومی، حمل و نقل زمینی و هوایی کاملاً مختل شده است. کمبود سوخت، حمل و نقل در کشور را فلج کرده است. شمار زیادی از پمپ بنزین ها به علت عدم دریافت بنزین تعطیل شده اند. به گفته منابع خبری تقریباً تمام ۱۳ پالایشگاه فرانسه در اعتصاب کامل هستند. کارگران برداشت از انبارهای بنزین را سد کرده و به خاطر اعتصاب کارگران بنادر، واردات سوخت از خارج نیز متوقف شده است.

پلیس فرانسه در دفاع از برنامه های دولت سه انبار ذخیره بنزین را مجبور کرد که به "فرودگاه بین المللی شارل دوگل" سوخت برسانند. گفته می شود که در مهمترین فرودگاه فرانسه، ذخیره سوخت برای بیش از دو یا سه روز کفایت نمی کند. به هواپیماهای عازم فرانسه توصیه شده است سوخت کافی داشته باشند تا در فرودگاه های این کشور مجبور به سوخت گیری نباشند. با این حال دولت فرانسه برای بی اهمیت نشان دادن اعتصابات و اعتراضات کارگری سعی دارد چنین وانمود کند که برای چند هفته آینده ذخیره کافی وجود دارد و نباید به خاطر کمبود سوخت دچار وحشت شد.

بر طبق گزارش خبرگزاری های بین المللی هزاران تن از دانشجویان و دانش آموزان جوان در روزهای اخیر به صفوف تظاهرات کارگران پیوسته و در اعتراضات خیابانی شرکت نمودند. اعتراضات کارگران و دانشجویان و دانش آموزان عملاً فضای سیاسی کشور را تغییر داده و به بورژوازی حاکم نشان داده که سیاستهای ریاضت کشانه اش را نمی تواند به سادگی پیش ببرد. بورژوازی انگل صفتی که به هر طریقی متوسل می شود تا بار هر چه بیشتری از بحرانهای ذاتی نظام ظالمانه حاکم را بدوش کارگران و توده های ستمدیده سرشکن نماید. اعتراضات روز های اخیر بار دیگر نشان داد که در شرایط تعرض بورژوازی جهانی به معاش کارگران و زحمتکشان، روحیه پر شور کارگران فرانسه و مبارزه خستگی ناپذیرشان برای مقابله با دست انداری های بورژوازی باید الگوی همه کارگران و توده های ستمدیده در سرا سر جهان قرار گیرد چرا که تجربه نشان داده اگر در مقابل یورش سرمایه داران مقاومت نشود و اگر این مقاومت نابودی این نظم ستمگرانه را هدف قرار ندهد آنها هیچ حوزه ای از زندگی و دسترنج کارگران را از تعرض مصون نخواهند گذاشت.

پیروز باد مبارزات کارگران و توده های ستمدیده فرانسه!

مرگ بر امپریالیسم!

زنده باد انقلاب!

چریکهای فدائی خلق ایران ۱۹ اکتبر ۲۰۱۰